mortem sanctissime obitam die 13 Novembris, Indictione II, anno Christianæ salutis 1004, in monasterio Squirs seu Regulæ ad Garumnam in diœcesi Vasatensi, descriptam ab Aimoino monacho Floriacensi, ejus discipulo ac comite, qui præsens aderat, habes in *Bibliotheca Floriacensi*, pag. 299, cum aliquot ejusdem viri miraculis insertam, studio Joannis a Bosco, Cœlestini, anno 1605, Lugduni, apud Horatium Cardon. Sigebertus attamen in *Chronico* cædem ejus, minus castigate, ad annum 1003 retulit, aliosque etiam summos chronologos in errorem induxit. Videnti quoque Glaber Rodulphus lib. III, cap. 3, Joannes Trithemius et recentiores alii, cum Labbeo in Dissertatione historica *De scriptoribus ecclesiasticis a Bellarmino recensitis*, tomo I, pag. 22 ; Joannes Mabillon., loco citato, B Gerardus Joannes Vossius, lib. II *De historicis Latinis*, cap. 41, pag. mihi 354 ultimæ editionis, et pag. 331 editionis primæ; Jacobus Philippus Bergomas, lib. XII *Supplementi Chronicorum*, ad annum 982, qui eum *Albonem* perperam vocat ; Carolus Sausselus in suis *Annalibus Aurelianensibus*, lib IV, cap. 8 ; atque imprimis conservator *Epistolarum Abbonis*, Petrus Pithœus in *Collectione* seu *Collectaneo veterum historiæ Francicæ scriptorum*, ubi ex veteri membrana Vitam hujus Abbonis habes, quam citatus Balæus *Aimoni* seu *Aimoino* potius *Floriacensi monacho* attribuit, ut Labbeus scribit. Ibi inter alia exponitur quomodo, seditione inter Vascones et Francos coorta, lancea interemptus sit, quod anno 1004 contigit, Idibus Novembris, natali die sancti Bricii, qui dies et a monachis in honorem Abbonis celebratur : unde omnino diversus est ab abbone illo Sancti Germani Parisiensis monacho et poeta, qui anno 886 et 887 floruisse legitur ; Joannes Mabillon in *Actis sanctorum ordinis divi Benedicti*, sæculo sexto, parte I, pag. 39, editionis Parisiensis apud Carolum Robustel a. 1701, in fol.

MONACHORUM FLORIACENSIUM

EPISTOLA ENCYCLICA DE CÆDE ABBONIS ABBATIS

(Apud Baluz., *Miscellanea*, tom. II, pag. 114.)

Universis abbatibus Christique fidelibus quoquo C locorum habitantibus, Floriacensis conciola dejecta et Patre viduata.

Fletu pene absorptis, dolore contritis, manum porrigite spiritalis auxilii, Patres sanctissimi, per affectum fraternæ charitatis. Pane mœroris potuque amaritudinis cibati, vestris orationibus mereamur recreari, quorum cithara lætitiæ versa est in luctum mœstitiæ, quorum organum luctuose sonat lamentum, et jucunditas vocem tantummodo flentium. Pervenit gladius doloris usque ad animam, dum deploramus pro sanctæ religionis studio domnum et abbatem nostrum Abbonem excessisse a sæculo coronatum martyrio, qui Wasconum gladiis felix promeruit feliciter beatorum martyrum socius fieri; cujus animæ contagia vestra oratio abstergat, qui vestri amator omniumque Christi servientium verus semper exstitit dilector. Nobis quoque, quos orphanos reliquit, fraternis succurrite votis, et Deum omnipotentem placate orationum hostiis, ut dignetur sua gratia gregem decapitatum et pio Patre orbatum consolari. Obiit Idibus Novembris, die natali sancti Bricii.

SANCTI ABBONIS

ABBATIS FLORIACENSIS.

EPISTOLÆ ET APOLOGETICUS.

Prodierunt in Operibus posthumis Petri Pithœi, Cod. Canonum vet. Romanæ Ecclesiæ Parisiis, typis regiis, anno 1687, ad calcem tomi I, pag. 393, ex bibliotheca illustrissimi D.D. Claudii Lepelletier, regni administri, regii ærarii præfecti et supremi Galliarum senatus præsidis infulati, et apud Galland., *Bibliothecæ Patrum* tom. XIV.)

MONITUM EDITORIS PARISIENSIS,

Hæc prodeunt, erudite lector, varias inter Petri et Francisci Pithæi fratrum lucubrationes, quæ inter eas reperta sunt Abbonis Floriacensis olim abbatis celeberrimi opuscula, et quorum huc usque non nisi fragmenta ab Aimoino ejus Vitæ inserta comparuerant. Elegantiorem in his cultum ornatumque non requires, modo illa memineris sæculo bonarum artium parum feraci. Sat bene, opinor, tecum actum existimabis, si nævi seu etiam fœditates orationis rerum fructu compensentur. Non ad eloquentiæ aut eruditionis jactationem scripsit